

se njegova vlada v celoti stri-

Goriško-beneški dnevnik

Proti nepopustljivosti ravnateljstva CRDA

V Tržiču solidarnostna stavka vseh industrijskih delavcev

Stavke so se delavci udeležili stoodstotno - Veliko sindikalno zborovanje

Včeraj je bila v tržičih industrijskih podjetjih 2-urna stavka, ki so jo sindikalne organizacije napovedale v znak solidarnosti s 400 električnimi varilci in 1700 delavci, ki jih je ravnateljstvo CRDA suspendiralo. Stavka je zelo dobro uspešna, saj je ogromna večina delavcev ob 15. uri zapustila tovarne.

Ob 15.30 se je zbralo na tisoče delavcev ladjedelnice in tovarne Solvay v kinu »Azurro« in na trgu pred njim. Delavcem so spregovorili predstavniki treh sindikatov: Bergamas, Cerignoni in Michelutti, ki so orisali vzroke stavke. Pri tem so poudarili, da delavci ne bodo odnehali, dokler ne bodo sprejeli njihovih zahtev. Sindikalisti so tudi povedali, da so posebne komisije zavrgle vsa varilna dela, ki so jih opravila zunanja podjetja v ladjedelnici.

To je dokaz, kako nujno so potrebni stavkajoči varilci in kako veliko škodo je utrpelo podjetje zaradi stavke. To škodo pa morajo plačati vsi davkoplačevalci, saj so CRDA podjetje, ki spada pod IRL. Kljub temu pa se niso pristojne oblasti intervenirale, da bi preprečile ravnateljstvo ladjedelnice, naj pustijo. Ta brezbržnost oblasti je nalezela povsod na ostre komente.

Po zborovanju so se sindikalisti CGIL, CISL in UIL sestali ter se pomenili o nadaljnji borbi. Po sestanku so izdali poročilo, v katerem se zahvaljujejo delavcem CRDA v Trstu in v Miljah za njihovo solidarnostno stavko. Razen tega pa navaja poročilo naslednje podrobnosti glede nadaljnjih stavk:

1. Danes bodo stavkale od 13. do 17. ure naslednje kategorije delavcev: ladijski mehaniki, kovači in delavci, ki so zaposleni pri električnih žerjavih.

2. Jutri bodo stavkali 4 ure kleparji, mehaniki, monterji, tesarji itd.

3. V torek 23. aprila bodo stavkali mizarji, tesarji, težakci in pleškarji.

4. 24. aprila bodo stavkali električarji raznih skupin.

5. 29. aprila bodo stavkali gradbeni delavci, uradniki, soferji, skladiščniki itd.

Delavci, ki delajo v izmenah, bodo stavkali zadnje 4 ure dela. Delavci, ki so delodeljenim omenjenim skupinam, pa bodo stavkali skupno z njimi.

Sestanek občinskega odbora

Nobenih nasprotij med svetovalci KD

Diskusija je nastala zaradi zavrnitve podzavestne plana

V ponedeljek se je sestal občinski odbor, na katerem je župan uvodoma seznanil odbornike s novimi čeli, ki jih namerava županstvo napraviti v bližnji bodočnosti in o katerih se bo moral izreči tudi občinski svet.

Za njim je odbornik za finance dr. Gallarotti spregovoril nekaj besed v zvezi s petkovo sejo občinskega sveta, na kateri se je razpravljalo o predlogu občinskega odbora za povišanje tarife za plin. Kakor je znano, je že pred glasovanjem o predlogu župan namignil, da ne namerava postaviti vprašanja za zapadne, da pa odločno podpira predlog o povišanju tarife za plin, ker je potrebno zapraviti mnogo denarja za ureditve programa. Kljub temu,

da je sam župan zastavil svoje avtoriteto, je velika večina svetovalcev kršćanske demokracije glasovala proti predlogu. To dejstvo je odborniku dr. Gallarotti služilo za razlog, da je na seji odbora zavrnil trditve, češ da je glasovanje pokazalo nasprotovanje med županom, odborom in svetovalci večine. Odborniki je trčitev imenovali podtakanje in svojevoljno tolmačenje. Čeprav ima vsak svetovalec pravico do določenih mere avtonomije, je po odbornikovem mnenju izključen vsak dvom v solidarnosti med odborom, županom in večinskimi svetovalci.

Za njim je spregovoril župan, ki je rekel, da je dogodek povzročil toliko diskusij, prav zato, ker se v osmih letih ni pripetilo nič podobnega.

Na seji je odbornik dr. Trenzio poročal o urbanističnem načrtu.

Sestanek uslužbencev Ribija

Nasprotujejo premestitvi osebja k drugim delom

Uslužbenci avtomobilnega podjetja Ribija so pooblastili delavsko zbornico, naj ostalim sindikalnim organizacijam in ravnateljstvu Ribija sporoči njihovo težnjo, ki jih je sindikalna organizacija izrazila v sledečem pismu:

»V skladu s položajem, ki je nastal v podjetju Ribija v Gorici zaradi namena družbe, da zmanjša število uslužbencev, katerih del namerava premestiti na oddelek za prevoz tujega blaga, so se delavci podjetja sestali na sedežu Delavske zbornice, kjer so proučili obstoječa vprašanja.

Ker bi ukrep povzročil večeršaj na goriškem letališču zabeležili najnižjo temperaturo zjutraj ob 4. uri; takrat je namreč bilo komaj 4 stopinje Celzija, najvišja temperatura pa je bila popoldne ob 14. uri in sicer 14,8 stopinje.

Potrjena obsodba Tržačana

Pred nevarnim križiščem ni ustavil avtomobila

Tako je Colombini povzročil trčenje vozil in hude poškodbe goriškega motociklista

Proti obsodbi, ki jo je 30. junija lanskega leta izrekel krimski sodišče, je 38-letni Luciano Colombini iz Trsta, Rocci 133 vložil priziv na goriško prizivno sodišče.

Tako so včeraj na goriškem sodišču ponovno obravnavali prometno nesrečo, ki se je pripetila 13. junija 1956 zvečer na križišču glavne ceste Trst - Videm s cestama, ki vodita v Villa Angaris in v Bognano.

Ob 19. uri se je Colombini Luciano s petimi družinskimi člani vračal s »Lancio Appia« iz Vidma proti Trstu. Ko je prišel skoraj pred omenjeno križišče, je nenadoma zapazil pred seboj motociklista 29-letnega Arduina Fontanina iz Gorice, Drevo XX. septembra 42. Colombini je pritisnil na zavojil in zavozil na levo stran ceste, toda bilo je prepozno; motociklist je že zadel v sprednji del avtomobila. Vozjača je z vozilom vred vrglo v levi občestni jarek, avtomobil z družino Colombini pa je zaneslo na desno stran tako močno, da se je nevarno nagnilo. Vendar so vsi potniki razen oboževalce sestre, ostali nepoškodovani. Najhuje je bil seveda ranjen motociklist Fontanin iz Gorice, ki se je moral zaradi poškodb po obrazu in udih zdraviti 90 dni.

Krimski pretor je Luciano Colombinija pogojno obsodil na 50.000 lir globe in plačilo stroškov civilne stranke v znesku 25.000 lir. Včeraj je goriško prizivno sodišče obsodilo krimskega pretorja potrdilo in v Colombinija obsodilo še na plačilo vseh novih sodnih stroškov.

Trčila je v šipo

V bolnišnico Brigata Pavia so včeraj ob 20.50 pripeljali Giuseppea Bresia iz UL. Morelli 14. Ko je odpirala vrata, je udarila z glavo ob šipo ter se poroznala po nosu in čelu. Ozdravela bo v 10 dneh.

Posledice pretepa

Ob 18.30 sta se začela po pomoč v bolnišnico Brigata Pavia 57-letna Marija Vogric in 43-letni Pio Pipan iz UL. Orzoni 14. Vogric je imela rano na temenu, Pipan pa prasko po obrazu. Baje sta se pretepla.

Obdržal, ko je bila že zdavnaj po drugih uradih centralna kurjava.

Zenska je bila najbrž vsa potna v tistem dragocenem krznem plašču, v črni obleki iz teške svile, pod težo velikih draguljev, uhanov, zapestnic, ogrlice in zaponk na bluzi. Človek bi dejal, da je prej lahkoževka kakor pa prava gospa, ker si je s tako kričnimi otenki nalipala obraz. Bati se je bilo, da se v toploti, ki je prihajala iz kamina, vse te barve ne raztopijo.

»No, če sem prav razumel, vas kar tri osebe poskušajo zastrupiti.

»Ne poskušajo. Me že zastrupljajo!«

»In vi trdite, da drug za drugega ne vedo, kaj počnejo?«

»Da, gospod, to vem zadrdo!«

Govorila je s prav takšnim romunskim naglasom kakor neka znana bulverska igralka. Njeno govorjenje in njene kretnje, vse je bilo sunkovito. Maigret se je vselej kar zdrnil. »Ne mislite, da sem blazna!« Berite!« Profesorja Toucharda menda poznate, saj ga kličejo za izvedenca pri vseh velikih procesih.

Na vse je pomislila, tudi na to, da se posvetoje z najdelavnejšim pariskim zdravnikom za duševne bolezni in ta ji je dal spridevalo, ki potrjuje njeno popolno duševno uravnovesit.

Ni drugega izhoda, če jo hoče zadovoljiti, kakor da jo lepo potrpežljivo poslušaj in si tu pa tam kaj zapíše. S seboj je prinesla tudi priporočilo nekega ministra, ki je sam telefonični policijskemu ravnatelju. Njen mož je bil državni svetnik in je pred nekaj tedni umrl. Zdaj ona stanuje v Rue de Presbourg, v eni tistih velikanskih palač, ki gledajo na Trg Etoile.

»Z mojim zetom je takole... O, prav dobro sem videla... Opazujem ga naskrivaj že več mesecev!«

Torej je poskušal že takrat, ko je živel še vaš mož. Pokazala mu je načrt stanovanja, ki ga je prav natanko zrisala.

»Moja soba je znamevanova s A., soba hčere in zeta z B... Toda že precej časa ne spi več v tisti sobi...«

1.

obdržal, ko je bila že zdavnaj po drugih uradih centralna kurjava.

Zenska je bila najbrž vsa potna v tistem dragocenem krznem plašču, v črni obleki iz teške svile, pod težo velikih draguljev, uhanov, zapestnic, ogrlice in zaponk na bluzi. Človek bi dejal, da je prej lahkoževka kakor pa prava gospa, ker si je s tako kričnimi otenki nalipala obraz. Bati se je bilo, da se v toploti, ki je prihajala iz kamina, vse te barve ne raztopijo.

»No, če sem prav razumel, vas kar tri osebe poskušajo zastrupiti.

»Ne poskušajo. Me že zastrupljajo!«

»In vi trdite, da drug za drugega ne vedo, kaj počnejo?«

»Da, gospod, to vem zadrdo!«

Govorila je s prav takšnim romunskim naglasom kakor neka znana bulverska igralka. Njeno govorjenje in njene kretnje, vse je bilo sunkovito. Maigret se je vselej kar zdrnil. »Ne mislite, da sem blazna!« Berite!« Profesorja Toucharda menda poznate, saj ga kličejo za izvedenca pri vseh velikih procesih.

Na vse je pomislila, tudi na to, da se posvetoje z najdelavnejšim pariskim zdravnikom za duševne bolezni in ta ji je dal spridevalo, ki potrjuje njeno popolno duševno uravnovesit.

Ni drugega izhoda, če jo hoče zadovoljiti, kakor da jo lepo potrpežljivo poslušaj in si tu pa tam kaj zapíše. S seboj je prinesla tudi priporočilo nekega ministra, ki je sam telefonični policijskemu ravnatelju. Njen mož je bil državni svetnik in je pred nekaj tedni umrl. Zdaj ona stanuje v Rue de Presbourg, v eni tistih velikanskih palač, ki gledajo na Trg Etoile.

»Z mojim zetom je takole... O, prav dobro sem videla... Opazujem ga naskrivaj že več mesecev!«

Torej je poskušal že takrat, ko je živel še vaš mož. Pokazala mu je načrt stanovanja, ki ga je prav natanko zrisala.

»Moja soba je znamevanova s A., soba hčere in zeta z B... Toda že precej časa ne spi več v tisti sobi...«

1.

obdržal, ko je bila že zdavnaj po drugih uradih centralna kurjava.

Zenska je bila najbrž vsa potna v tistem dragocenem krznem plašču, v črni obleki iz teške svile, pod težo velikih draguljev, uhanov, zapestnic, ogrlice in zaponk na bluzi. Človek bi dejal, da je prej lahkoževka kakor pa prava gospa, ker si je s tako kričnimi otenki nalipala obraz. Bati se je bilo, da se v toploti, ki je prihajala iz kamina, vse te barve ne raztopijo.

»No, če sem prav razumel, vas kar tri osebe poskušajo zastrupiti.

»Ne poskušajo. Me že zastrupljajo!«

»In vi trdite, da drug za drugega ne vedo, kaj počnejo?«

»Da, gospod, to vem zadrdo!«

Govorila je s prav takšnim romunskim naglasom kakor neka znana bulverska igralka. Njeno govorjenje in njene kretnje, vse je bilo sunkovito. Maigret se je vselej kar zdrnil. »Ne mislite, da sem blazna!« Berite!« Profesorja Toucharda menda poznate, saj ga kličejo za izvedenca pri vseh velikih procesih.

Na vse je pomislila, tudi na to, da se posvetoje z najdelavnejšim pariskim zdravnikom za duševne bolezni in ta ji je dal spridevalo, ki potrjuje njeno popolno duševno uravnovesit.

Ni drugega izhoda, če jo hoče zadovoljiti, kakor da jo lepo potrpežljivo poslušaj in si tu pa tam kaj zapíše. S seboj je prinesla tudi priporočilo nekega ministra, ki je sam telefonični policijskemu ravnatelju. Njen mož je bil državni svetnik in je pred nekaj tedni umrl. Zdaj ona stanuje v Rue de Presbourg, v eni tistih velikanskih palač, ki gledajo na Trg Etoile.

»Z mojim zetom je takole... O, prav dobro sem videla... Opazujem ga naskrivaj že več mesecev!«

Torej je poskušal že takrat, ko je živel še vaš mož. Pokazala mu je načrt stanovanja, ki ga je prav natanko zrisala.

»Moja soba je znamevanova s A., soba hčere in zeta z B... Toda že precej časa ne spi več v tisti sobi...«

1.

obdržal, ko je bila že zdavnaj po drugih uradih centralna kurjava.

Zenska je bila najbrž vsa potna v tistem dragocenem krznem plašču, v črni obleki iz teške svile, pod težo velikih draguljev, uhanov, zapestnic, ogrlice in zaponk na bluzi. Človek bi dejal, da je prej lahkoževka kakor pa prava gospa, ker si je s tako kričnimi otenki nalipala obraz. Bati se je bilo, da se v toploti, ki je prihajala iz kamina, vse te barve ne raztopijo.

»No, če sem prav razumel, vas kar tri osebe poskušajo zastrupiti.

»Ne poskušajo. Me že zastrupljajo!«

»In vi trdite, da drug za drugega ne vedo, kaj počnejo?«

»Da, gospod, to vem zadrdo!«

Govorila je s prav takšnim romunskim naglasom kakor neka znana bulverska igralka. Njeno govorjenje in njene kretnje, vse je bilo sunkovito. Maigret se je vselej kar zdrnil. »Ne mislite, da sem blazna!« Berite!« Profesorja Toucharda menda poznate, saj ga kličejo za izvedenca pri vseh velikih procesih.

Na vse je pomislila, tudi na to, da se posvetoje z najdelavnejšim pariskim zdravnikom za duševne bolezni in ta ji je dal spridevalo, ki potrjuje njeno popolno duševno uravnovesit.

Ni drugega izhoda, če jo hoče zadovoljiti, kakor da jo lepo potrpežljivo poslušaj in si tu pa tam kaj zapíše. S seboj je prinesla tudi priporočilo nekega ministra, ki je sam telefonični policijskemu ravnatelju. Njen mož je bil državni svetnik in je pred nekaj tedni umrl. Zdaj ona stanuje v Rue de Presbourg, v eni tistih velikanskih palač, ki gledajo na Trg Etoile.

»Z mojim zetom je takole... O, prav dobro sem videla... Opazujem ga naskrivaj že več mesecev!«

Torej je poskušal že takrat, ko je živel še vaš mož. Pokazala mu je načrt stanovanja, ki ga je prav natanko zrisala.

»Moja soba je znamevanova s A., soba hčere in zeta z B... Toda že precej časa ne spi več v tisti sobi...«

1.

obdržal, ko je bila že zdavnaj po drugih uradih centralna kurjava.

Zenska je bila najbrž vsa potna v tistem dragocenem krznem plašču, v črni obleki iz teške svile, pod težo velikih draguljev, uhanov, zapestnic, ogrlice in zaponk na bluzi. Človek bi dejal, da je prej lahkoževka kakor pa prava gospa, ker si je s tako kričnimi otenki nalipala obraz. Bati se je bilo, da se v toploti, ki je prihajala iz kamina, vse te barve ne raztopijo.

»No, če sem prav razumel, vas kar tri osebe poskušajo zastrupiti.

»Ne poskušajo. Me že zastrupljajo!«

»In vi trdite, da drug za drugega ne vedo, kaj počnejo?«

»Da, gospod, to vem zadrdo!«

Govorila je s prav takšnim romunskim naglasom kakor neka znana bulverska igralka. Njeno govorjenje in njene kretnje, vse je bilo sunkovito. Maigret se je vselej kar zdrnil. »Ne mislite, da sem blazna!« Berite!« Profesorja Toucharda menda poznate, saj ga kličejo za izvedenca pri vseh velikih procesih.

Na vse je pomislila, tudi na to, da se posvetoje z najdelavnejšim pariskim zdravnikom za duševne bolezni in ta ji je dal spridevalo, ki potrjuje njeno popolno duševno uravnovesit.

Ni drugega izhoda, če jo hoče zadovoljiti, kakor da jo lepo potrpežljivo poslušaj in si tu pa tam kaj zapíše. S seboj je prinesla tudi priporočilo nekega ministra, ki je sam telefonični policijskemu ravnatelju. Njen mož je bil državni svetnik in je pred nekaj tedni umrl. Zdaj ona stanuje v Rue de Presbourg, v eni tistih velikanskih palač, ki gledajo na Trg Etoile.

»Z mojim zetom je takole... O, prav dobro sem videla... Opazujem ga naskrivaj že več mesecev!«

Torej je poskušal že takrat, ko je živel še vaš mož. Pokazala mu je načrt stanovanja, ki ga je prav natanko zrisala.

»Moja soba je znamevanova s A., soba hčere in zeta z B... Toda že precej časa ne spi več v tisti sobi...«

1.

obdržal, ko je bila že zdavnaj po drugih uradih centralna kurjava.

Zenska je bila najbrž vsa potna v tistem dragocenem krznem plašču, v črni obleki iz teške svile, pod težo velikih draguljev, uhanov, zapestnic, ogrlice in zaponk na bluzi. Človek bi dejal, da je prej lahkoževka kakor pa prava gospa, ker si je s tako kričnimi otenki nalipala obraz. Bati se je bilo, da se v toploti, ki je prihajala iz kamina, vse te barve ne raztopijo.

»No, če sem prav razumel, vas kar tri osebe poskušajo zastrupiti.

»Ne poskušajo. Me že zastrupljajo!«

»In vi trdite, da drug za drugega ne vedo, kaj počnejo?«

»Da, gospod, to vem zadrdo!«

Govorila je s prav takšnim romunskim naglasom kakor neka znana bulverska igralka. Njeno govorjenje in njene kretnje, vse je bilo sunkovito. Maigret se je vselej kar zdrnil. »Ne mislite, da sem blazna!« Berite!« Profesorja Toucharda menda poznate, saj ga kličejo za izvedenca pri vseh velikih procesih.

Na vse je pomislila, tudi na to, da se posvetoje z najdelavnejšim pariskim zdravnikom za duševne bolezni in ta ji je dal spridevalo, ki potrjuje njeno popolno duševno uravnovesit.

Ni drugega izhoda, če jo hoče zadovoljiti, kakor da jo lepo potrpežljivo poslušaj in si tu pa tam kaj zapíše. S seboj je prinesla tudi priporočilo nekega ministra, ki je sam telefonični policijskemu ravnatelju. Njen mož je bil državni svetnik in je pred nekaj tedni umrl. Zdaj ona stanuje v Rue de Presbourg, v eni tistih velikanskih palač, ki gledajo na Trg Etoile.

»Z mojim zetom je takole... O, prav dobro sem videla... Opazujem ga naskrivaj že več mesecev!«

Torej je poskušal že takrat, ko je živel še vaš mož. Pokazala mu je načrt stanovanja, ki ga je prav natanko zrisala.

»Moja soba je znamevanova s A., soba hčere in zeta z B... Toda že precej časa ne spi več v tisti sobi...«

1.

obdržal, ko je bila že zdavnaj po drugih uradih centralna kurjava.

Zenska je bila najbrž vsa potna v tistem dragocenem krznem plašču, v črni obleki iz teške svile, pod težo velikih draguljev, uhanov, zapestnic, ogrlice in zaponk na bluzi. Človek bi dejal, da je prej lahkoževka kakor pa prava gospa, ker si je s tako kričnimi otenki nalipala obraz. Bati se je bilo, da se v toploti, ki je prihajala iz kamina, vse te barve ne raztopijo.

»No, če sem prav razumel, vas kar tri osebe poskušajo zastrupiti.

»Ne poskušajo. Me že zastrupljajo!«

»In vi trdite, da drug za drugega ne vedo, kaj počnejo?«

»Da, gospod, to vem zadrdo!«

Govorila je s prav takšnim romunskim naglasom kakor neka znana bulverska igralka. Njeno govorjenje in njene kretnje, vse je bilo sunkovito. Maigret se je vselej kar zdrnil. »Ne mislite, da sem blazna!« Berite!« Profesorja Toucharda menda poznate, saj ga kličejo za izvedenca pri vseh velikih procesih.

Na vse je pomislila, tudi na to, da se posvetoje z najdelavnejšim pariskim zdravnikom za duševne bolezni in ta ji je dal spridevalo, ki potrjuje njeno popolno duševno uravnovesit.

Ni drugega izhoda, če jo hoče zadovoljiti, kakor da jo lepo potrpežljivo poslušaj in si tu pa tam kaj zapíše. S seboj je prinesla tudi priporočilo nekega ministra, ki je sam telefonični policijskemu ravnatelju. Njen mož je bil državni svetnik in je pred nekaj tedni umrl. Zdaj ona stanuje v Rue de Presbourg, v eni tistih velikanskih palač, ki gledajo na Trg Etoile.

»Z mojim zetom je takole... O, prav dobro sem videla... Opazujem ga naskrivaj že več mesecev!«

Torej je poskušal že takrat, ko je živel še vaš mož. Pokazala mu je načrt stanovanja, ki ga je prav natanko zrisala.

»Moja soba je znamevanova s A., soba hčere in zeta z B... Toda že precej časa ne spi več v tisti sobi...«

1.

obdržal, ko je bila že zdavnaj po drugih uradih centralna kurjava.

Zenska je bila najbrž vsa potna v tistem dragocenem krznem plašču, v črni obleki iz teške svile, pod težo velikih draguljev, uhanov, zapestnic, ogrlice in zaponk na bluzi. Človek bi dejal, da je prej lahkoževka kakor pa prava gospa, ker si je s tako kričnimi otenki nalipala obraz. Bati se je bilo, da se v toploti, ki je prihajala iz kamina, vse te barve ne raztopijo.

»No, če sem prav razumel, vas kar tri osebe poskušajo zastrupiti.

»Ne poskušajo. Me že zastrupljajo!«

»In vi trdite, da drug za drugega ne vedo, kaj počnejo?«

»Da, gospod, to vem zadrdo!«

Govorila je s prav takšnim romunskim naglasom kakor neka znana bulverska igralka. Njeno govorjenje in njene kretnje, vse je bilo sunkovito. Maigret se je vselej kar zdrnil. »Ne mislite, da sem blazna!« Berite!« Profesorja Toucharda menda poznate, saj ga kličejo za izvedenca pri vseh velikih procesih.

Na vse je pomislila, tudi na to, da se posvetoje z najdelavnejšim pariskim zdravnikom za duševne bolezni in ta ji je dal spridevalo, ki potrjuje njeno popolno duševno uravnovesit.

Ni drugega izhoda, če jo hoče zadovoljiti, kakor da jo lepo potrpežljivo poslušaj in si tu pa tam kaj zapíše. S seboj je prinesla tudi priporočilo nekega ministra, ki je sam telefonični policijskemu ravnatelju. Njen mož je bil državni svetnik in je pred nekaj tedni umrl. Zdaj ona stanuje v Rue de Presbourg, v eni tistih velikanskih palač, ki gledajo na Trg Etoile.

»Z mojim zetom je takole... O, prav dobro sem videla... Opazujem ga naskrivaj že več mesecev!«

Torej je poskušal že takrat, ko je živel še vaš mož. Pokazala mu je načrt stanovanja, ki ga je prav natanko zrisala.

»Moja soba je znamevanova s A., soba hčere in zeta z B... Toda že precej časa ne spi več v tisti sobi...«